Chương 367: Mối Quan Hệ Gia Tộc Grantz Và Cái Kết Của Lực Lượng Cách Mạng

(Số từ: 4026

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

22:41 PM 23/04/2023

—Vào sâu trong đêm.

Sau khi đi dạo một đoạn ngắn, Công tước Grantz lặng lẽ ngồi trong văn phòng của mình.

Trong văn phòng tắt đèn, ông chìm trong suy nghĩ trong bóng tối.

Ông đang hồi tưởng lại cuộc trò chuyện khi Owen de Gethmora đến thăm cách đây không lâu.

Đây là một dịp hiếm hoi để Owen đích thân đến thăm, và Grantz đồng ý rằng vấn đề hiện tại là đủ khẩn cấp.

Các cuộc đàm phán với tàn dư của Ma giới.

"Họ yêu cầu tất cả các thành viên của hội đồng phải có mặt tại cuộc họp thay vì tham dự cá nhân. Họ dường như biết chính xác số lượng thành viên hội đồng, và nếu ai đó vắng mặt, các cuộc đàm phán rất có khả năng bị phá vỡ."

"Không phải là bẫy sao?"

"Không chắc lắm, họ đã tuyên bố rằng họ sẽ cho phép bất kỳ số lượng hộ tống nào." "Tự tin quá nhỉ?"

"Có vẻ như vậy. Họ đã tàn sát Riverrier Lanze và các hiệp sĩ ưu tú, có nghĩa là họ có thể dễ dàng chống lại bất kỳ cuộc phục kích nào mà chúng ta có thể thực hiện."

Ông đang nhớ lại cuộc gặp gỡ với Owen de Gethmora vài ngày trước.

"Tôi phải nói lại rằng, bắt tay với lũ quỷ là điều điện rồ."

"Tôi cũng nghĩ như vậy, nhưng phần lớn lãnh đạo đã đồng ý về điều này."

"Chúng ta không biết họ đang nghĩ gì hay ý định của họ là gì. Chúng ta biết quá ít về họ để có thể bắt tay với họ chỉ vì họ có sức mạnh."

"Tôi đồng ý sâu sắc với ý kiến của ông, thưa Công tước. Chúng ta sẽ không thể quyết định mọi thứ ngay tại chỗ, và Ma Vương cũng sẽ không hành động vội vàng. Rốt cuộc, tấn công chúng ta sẽ không mang lại cho họ bất kỳ lợi thế nào."

Các cuộc thảo luận về vấn đề chung tay với tàn dư của Ma giới và Ma vương tiếp theo vẫn tiếp tục.

Tuy nhiên, do tính chất của tổ chức, rất khó để tập hợp tất cả các thành viên hội đồng vào một nơi. Các ý kiến được thu thập thông qua thư từ bằng văn bản hoặc tương tác thực tế giữa mọi người.

Tổ chức rơi vào hỗn loạn khi họ nghe tin tàn dư của Ma giới đã bắt được Hội trưởng của các thương gia.

Họ thậm chí không thể tìm ra dấu vết đó đến từ đâu.

Nhưng Owen đã nói với họ rằng lũ quỷ đã biết danh tính của một số thành viên hội đồng khi họ liên lạc với ông ta, và giờ họ đã xác định được danh tính của tất cả mọi người.

"Không còn lựa chọn nào khác, thưa Công tước."

Tự bắt tay với quỷ sẽ là một vấn đề.

Ngay cả khi cuộc cách mạng thành công, nó sẽ bắt đầu trên nền tảng của sự ngờ vực. Một cuộc cách mạng như vậy không thể kéo dài.

Nhưng lũ quỷ đã có tất cả thông tin về tổ chức.

Nếu không chung tay, lũ quỷ có thể dễ dàng tiêu diệt tổ chức chỉ bằng cách tiết lộ thông tin về lực lượng cách mạng cho đế quốc.

Tổ chức nên biết ơn lòng thương xót của quỷ.

Ít nhất họ đã hành động để chung tay và lên kế hoạch cùng nhau thay vì cố gắng loại bỏ mà không động đến tổ chức.

Chết dưới tay để chế, hoặc liên minh với những kẻ thù nguy hiểm.

Tổ chức buộc phải chọn một trong hai.

Tuy nhiên, khoảnh khắc lũ quỷ vươn tay ra.

Công tước Grantz đã cảm nhận được rằng cuộc cách mạng đã thất bại.

Nếu cuộc nổi dậy thất bại, đó rõ ràng là thất bại, và nếu tổ chức tiếp tay với kẻ thù của loài người mà thành công, thì tổ chức không thể đảm bảo tương lai, khiến nó trở thành thất bại.

Bất kể đi đâu, thất bại là không thể tránh khỏi.

'Không có cách nào khác sao...?'

Theo Owen, một số lượng đáng kể ban lãnh đạo của tổ chức đã thực sự chào đón tình huống này với vòng tay rộng mở.

Đây có thực sự là một tình huống đáng vui mừng không, ngay cả khi nó tăng thêm sức mạnh?

Công tước Grantz cảm thấy vô cùng khó chịu.

Phải chăng cách mạng đã thất bại?

Hay thậm chí có thể thành công ngay từ đầu?

Các phe phái nội bộ bị chia rẽ, xung đột nảy sinh, các thành viên thuộc Orbis Class đụng độ với các thành viên không thuộc Orbis Class, các trận chiến chính trị diễn ra ác liệt trong tổ chức, và đến giờ, họ đã chấp nhận những điều đó như một lẽ đương nhiên.

Tổ chức cách mạng chưa bao giờ thực sự tiến hành một cuộc cách mạng.

Một tổ chức rất cũ.

Cách mạng, nhưng không cách mạng.

Liệu tổ chức này, vốn đã phát triển về quy mô trong khi đang mục nát trong nội bộ, có bao giờ thực sự mang lại một cuộc cách mạng không?

" ..."

Công tước Grantz rời văn phòng và đi xuống hành lang. Dù có suy nghĩ bao lâu, kết luận vẫn như vậy.

Ngay cả khi không có sự đồng ý của ông ấy, tổ chức đã đưa ra quyết định của mình.

Trở thành một phần của tổ chức có nghĩa là có những lúc ông ấy phải tuân theo, ngay cả khi tổ chức làm những điều trái với ý muốn của mình.

Đây chỉ là một trong những lần đó.

-Chuyện đó thì liên quan quái gì!

Khi ông đi xuống hành lang với những suy nghĩ phức tạp như vậy, một giọng nói sắc bén xuyên qua tai ông.

Ông nghĩ rằng con gái mình đã trở lại Temple, nhưng có vẻ như cô ấy đã quay lại.

-Đã bảo là không được giao du với lũ hạ đẳng đó mà. Và bây giờ, con không chỉ gọi một vài đứa trẻ đến, mà con còn tổ chức tiệc rượu với chúng? Điều gì sẽ xảy ra nếu mọi người nghe về điều này...

-Vậy nếu họ nghe thì sao?

Công tước thở dài, quen thuộc với âm thanh tranh cãi của mẹ và con gái.

Nếu không phải vì Liana cực kỳ khó ngủ ở bất cứ đâu ngoại trừ ở nhà, cô sẽ không bao giờ đặt chân vào nhà. Con gái của Công tước ghét ở nhà, nhưng cô lại thấy cực kỳ khó ngủ ở bất cứ nơi nào khác.

- -Có thể bây giờ con không quan tâm, nhưng con không biết điều này sẽ để lại vết nhơ cho con sao? Con có phải tự mình trải nghiệm nó để hối tiếc không? Hãy từ Temple về nhà ngay bây giờ! Cho dù con học để trở thành một nữ tu sĩ hay gọi một gia sư riêng, ta sẽ lo mọi thứ.
- -*Hàa. Nếu tôi phải sống như bà sau khi học những bài học về nữ tư tế đó, tôi sẽ không muốn cuộc sống như vậy ngay cả khi nó được trao cho tôi.
- -Con vừa nói gì vậy?
- -Nếu tôi phải sống như bà, tôi thà sống thế này, trà trộn với thường dân. Ít nhất tôi không muốn sống bằng cách dẫm lên những người khác như bà.

Công tước Grantz đứng bất động trong hành lang, không thể xen vào hay phớt lờ cuộc trò chuyện, và lắng nghe từ xa.

Các nhân viên đã được đào tạo bài bản trong việc giữ im lặng, vì vậy cuộc trò chuyện này sẽ không

bị rò rỉ ra bên ngoài, nhưng ngay cả khi không có tin đồn lan rộng, những người cần biết đã biết.

Nói một cách nhẹ nhàng, gia tộc Grantz là một mớ hỗn độn.

- -Cái gì, con định bỏ trốn và cưới một thường dân như cha con đã làm sao?
- -Bà có nghĩ đó là điều tôi sẽ làm không? Nếu tôi chạy trốn, sẽ không phải là kết hôn với một thường dân, mà là để thoát khỏi bà.

Giọng nói lạnh lùng của người mẹ vấp phải sự phản bác thậm chí còn lạnh lùng hơn từ cô con gái.

- -Con nói cái gì?
- -Cha thậm chí không thể có những gì ông ấy muốn. Nhưng bà đã có được những gì mình muốn và bà vẫn không hài lòng. Vậy tại sao bà lại bắt tôi phải sống như bà?
- -Cái g—, con đang nói gì với mẹ vậy...? Làm thế nào con có thể nói một điều như vậy...?

Ngay cả khi Liana còn nhỏ, cô con gái ông đã nuôi nấng không phải là kiểu người nghe lời mẹ. Tuy nhiên, Nữ công tước hoàn toàn không phải là một người yếu đuối. Nếu bất cứ điều gì, bà ấy là một trong những người bướng bỉnh nổi tiếng nhất mà Công tước biết.

Khi con gái lớn lên, mâu thuẫn giữa hai mẹ con vốn luôn tồn tại ngày càng trầm trọng.

Dù biết mẹ không đồng ý, cô con gái vẫn đưa bạn bè đến biệt thự. Cô biết rằng mẹ cô không thể công khai bày tỏ sự không hài lòng của mình trước mặt những người bình thường chỉ vì sĩ diện. "Nếu bà tiếp tục nói xấu bạn bè của tôi, công khai phân biệt đối xử và coi thường họ như vậy, tôi sẽ đảm bảo rằng bà sẽ thấy cảm giác không còn tôi trong nhà này nữa. Nó sẽ còn tệ hơn bây giờ. Vì vậy, hãy cẩn thận."

"C-con! Liana! Đừng bỏ đi!"

Khi Liana xông ra khỏi phòng của mẹ cô với khuôn mặt đỏ bừng, cô đụng độ Công tước ở hành lang, người đã nghe lỏm được cuộc trò chuyện.

```
"....."
```

Liana không mắng ông nghe lén. Cô chỉ nhìn chằm chằm vào Công tước. Đôi mắt cô vặn vẹo vì giận dữ.

"Con gái. Cha của con...."

"Bên cạnh con?"

Khi cô con gái ngắt lời ông ta, Công tước không nói nên lời.

"Ta luôn ở bên con."

^{*}Bang!

Đó là điều mà ông ấy thường nói.

"Giống như mẹ muốn con sống theo cách của mẹ, cha muốn con sống cuộc sống mà cha không thể có."

Bị ràng buộc bởi địa vị của mình, ông ấy đã không thể có được thứ mà mình mong muốn nhất.

'Vì vậy, con được phép sống một cuộc sống mà con có thể có được điều đó' Công tước đã luôn nói với Liana.

Nhưng đó cũng chỉ là một kiểu ép buộc khác mà thôi.

Dù sao thì cả mẹ và cha cô đều đang ép buộc cô phải sống một kiểu sống nào đó.

Những lời của Liana khiến Công tước không còn lựa chọn nào khác ngoài việc ngậm miệng lại vì xấu hổ.

"Con phát ốm vì bị đối xử như lý do duy nhất khiến cuộc hôn nhân thất bại của cha mẹ mình nên tiếp tục."

Liana lướt qua Công tước, càu nhàu.

Thay vì đi về phòng riêng của mình, cô ấy dường như đang rời biệt thự để trở về Temple. Công tước nhìn cô với một nụ cười cay đắng.

Lý do duy nhất khiến cuộc hôn nhân thất bại của họ phải tiếp tục.

Đến một lúc nào đó, con gái của họ bắt đầu thấy mình là kết quả thảm hại đó.

Cho dù đó là đau đớn cho cô ấy.

Hay cô biết cuộc đời mình chẳng còn ý nghĩa gì hơn thế.

Tại một thời điểm nào đó, con gái của họ bắt đầu uống rượu một mình và ngủ thiếp đi.

Công tước đã vô số lần nhìn thấy những vệt nước mắt còn sót lại trên khuôn mặt đang ngủ của cô.

Ông nhìn cô sải bước qua khu vườn và rời khỏi biệt thự dưới bầu trời đêm mùa đông đầy mây.

***

—Hai ngày sau.

Ở đất nước nhỏ Levaina ở phía nam của đế chế. Ban đêm.

Công tước Grantz đang di chuyển để gặp mặt Ma vương tiếp theo, một sự kiện sẽ làm rung chuyển toàn bộ lục địa.

Rất hiếm khi các nhà lãnh đạo của tổ chức cách mạng tập trung tại một nơi.

Bản thân việc những người này, những người nắm giữ nhiều vị trí khác nhau trong xã hội, tụ tập ở một nơi mà không có lý do cụ thể nào đó đã là điều đáng ngờ.

Vì vậy, một cuộc họp chung với sự tham gia của tất cả các nhà lãnh đạo chỉ được triệu tập cho những vấn đề cực kỳ quan trọng.

Đây là lần đầu tiên kể từ sự cố đóng cửa trường Orbis Class.

Địa điểm của cuộc họp chung không phải là Thủ đô Đế quốc, mà là một trong những chi nhánh phía nam của Thương hội trên lục địa. Nó được cải trang thành một cuộc tụ tập của các nhà đầu tư thương mại phía nam cho Thương hội.

Mặc dù Ma Vương đã cho phép họ mang theo bao nhiêu quân hộ tống nếu cần, nhưng điều đó là không thể.

Công tước Grantz chỉ đi cùng các hiệp sĩ và pháp sư gia tộc đáng tin cậy từ Công quốc của mình. Họ có số lượng ít, nhưng ngay cả với nhóm nhỏ này, Công tước Grantz tin rằng ông ta có thể thoát khỏi tàn dư của Ma tộc nếu họ quyết định chống lại mình.

—Ở phía nam của để chế, một trong những chi nhánh của thương hội nằm ở ngoại ô thủ đô của Vương quốc Levaina, Rajeurn.

Họ chọn một địa điểm yên tĩnh thay vì một nơi hào nhoáng và trung tâm, vì nó có thể thu hút sự chú ý không mong muốn. Đương nhiên, chủ hội thương nhân đã chọn địa điểm.

Khi đến phòng hội nghị, Công tước Grantz có thể nhìn thấy nhiều người đã đến trước đó.

Quý tộc, quan chức cấp cao, tác giả, học giả và những người thuộc nhiều tầng lớp xã hội khác nhau, bất kể nguồn gốc của họ, mỗi người đều có một vị trí ở đây.

Ma Vương vẫn chưa đến.

Mặc dù không thường xuyên gặp mặt, nhưng lúc bình thường ít nhất cũng có thể chào hỏi lễ phép vài câu. Nhưng không phải bây giờ.

Bây giờ họ đang chuẩn bị cho cuộc gặp với Ma vương đã làm đảo lộn toàn bộ lục địa.

Dù có đồng ý hay không thì trên mặt ai cũng hiện rõ sự lo lắng, mong chờ, sợ hãi xen lẫn hoài nghi nên không ai dám lên tiếng.

Những người hộ tống không thể đi xa đến thế này. Tuy nhiên, rõ ràng là mọi người đều mang theo ít nhất một cuộn phép [dịch chuyển tức thời] bên mình trong trường hợp khẩn cấp.

Sau khi mười bảy người đứng đầu đã tập trung đúng giờ, Công tước Grantz cảm thấy hơi khó chịu.

—Chủ của hội thương nhân.

Owen de Gethmora không ngồi ở ghế của mình.

Ông không phải là một phần của lãnh đạo, nhưng ông là một thành viên cấp cao chịu trách nhiệm hỗ

trợ tài chính cho các lực lượng cách mạng. Hơn nữa, vì ông ta đã liên lạc trực tiếp với người hầu của Ma vương, ông ta nên có mặt với tư cách là người liên lạc.

Nguyên nhân của sự khó chịu sớm được tiết lộ.

*Gwaaaaaaa!

Một âm thanh không nên nghe thấy ở thế giới loài người bắt đầu vang vọng.

"Cái này là cái gì?"

Mọi người bắt đầu đứng dậy từng người một để nhìn ra ngoài cửa sổ.

*Loé!

*Loé!

Khi ánh sáng phân tán trên khu đất trống, từng thứ một, thứ gì đó bắt đầu xuất hiện.

- -Orge.
- -Orc.
- —Goblin.

Yêu tinh và vô số yêu ma khác xuất hiện đồng thời.

Vô số quỷ với đôi mắt đỏ và hào quang kỳ lạ đang được [dịch chuyển tức thời] vào khu vực, bao quanh bởi ánh sáng.

"Là quỷ!"

"Bọn họ định tấn công sao?!"

Thay vì tổ chức một cuộc họp, họ định phát động một cuộc tấn công bất ngờ?

Những con quỷ đã đến thông qua [dịch chuyển tức thời] bắt đầu tràn về chi nhánh thương hội, nơi tổ chức cuộc họp.

Nơi này là ở vùng ngoại ô của thành phố. Không có sự giúp đỡ nào từ các lính canh, và ngay cả khi họ đến càng nhanh càng tốt, cuộc chiến cũng đã kết thúc.

"Chạy đi!"

Khi ai đó hét lên, những người khác dường như đang đợi tín hiệu, với lấy cuộn giấy [dịch chuyển tức thời] của họ.

Tất cả họ đều đã chuẩn bị sẵn nhiều lối thoát hiểm khác nhau cho trường hợp khẩn cấp, và Công tước Grantz cũng không ngoại lệ.

*Crack!

Tuy nhiên, các cuộn [dịch chuyển tức thời], lẽ ra phải phát ra ánh sáng và dịch chuyển họ đến một nơi nào đó, lại không có phản hồi.

"[Dịch chuyển tức thời]... bị chặn?"

Người nào đó ngây người lầm bẩm.

Cuộn [dịch chuyển tức thời] sẽ không kích hoạt.

Nhưng, việc xây dựng một kết giới ngăn chặn chuyển động không gian không thể được thực hiện trong một khoảng thời gian ngắn.

Tuy nhiên, rõ ràng là kết giới đã hiện diện.

"Đừng lo lắng. Những người hộ tống mà chúng ta mang theo phải thừa khả năng chịu được điều này. Một khi chúng ta đột phá và thoát khỏi phạm vi của kết giới dịch chuyển không gian, chúng ta sẽ có thể dịch chuyển tự do."

Mặc dù số lượng quân hộ tống mà họ mang theo không đặc biệt lớn, nhưng mỗi người trong số họ đều là những người ưu tú trong số những người ưu tú.

*Crash! Bang!

Ngay lập tức, các hiệp sĩ và pháp sư đã lao ra để đối phó với cuộc tấn công bất ngờ bắt đầu đối đầu với lũ quỷ với đôi mắt đỏ như máu.

Lũ quỷ rất nhiều, nhưng ngăn chặn chúng không quá khó.

Những con quỷ đã đưa ra một phán quyết sai lầm. Không có cách nào họ có thể giết tất cả các nhà lãnh đạo cách mạng chỉ với mức độ tấn công này. Nhưng Công tước Grantz cảm thấy bất an.

-Kết giới ma thuật không gian.

Đôi mắt đỏ như máu của ác quỷ.

Họ thiếu tập trung.

*Gầm gừ!

*Bùm! Thud!

Họ chỉ nắm chặt vũ khí và vung chúng một cách mù quáng.

'Kiểm soát tâm trí...?'

Ý nghĩ rằng những con quỷ có thể đã bị điều khiển bởi một loại ma thuật nào đó sẽ không rời bỏ ông.

Đương nhiên, đội quân hộ tống mà họ mang theo không kém cỏi đến mức bị tấn công bởi những vũ khí vung vẩy điên cuồng.

Những con quỷ tấn công đã bị tàn sát mà không hề gây ra một vết trầy xước nào.

"Làm thế nào mà chúng thậm chí phát hiện ra chúng ta?"

Nhìn những con quỷ bị tàn sát áp đảo sau cuộc tấn công bất ngờ của chúng, các thủ lĩnh nói với giọng kinh ngạc.

Không phải ai cũng là một kẻ ngốc.

Họ vui mừng vì chiến thắng, nhưng tất cả đều biết rằng cuộc tấn công là quá cẩu thả để có thể tấn công bất ngờ.

Và sau đó.

Công tước Grantz sớm phát hiện ra kẻ thù thực sự là ai, giữa sự tấn công dữ dội của lũ quỷ.

Những người mặc đồ đen đang vung kiếm trong bóng tối.

"Các hiệp sĩ...?"

Thanh kiếm của ai đó được nhuộm trong một màu xanh đậm.

—Kiếm Hào Quang.

Đó là dấu ấn của một Swordmaster.

Một nhóm bao gồm các Swordmaster, những người được biết đến như những lực lượng phi đối xứng mạnh mẽ ngay cả khi chỉ có một mình, bắt đầu tiêu diệt đội quân hộ tống của họ.

"Có phải họ nghĩ rằng lũ quỷ không đủ...?"
"KHÔNG."

Khi Công tước Grantz chứng kiến đội quân hộ tống của mình bị tiêu diệt ngay lập tức, ông ta lẩm bẩm một cách trống rỗng.

"Không đời nào đó chỉ là lũ quỷ..."

Chuyển động không gian bị chặn, và cùng với lũ quỷ, vô số hiệp sĩ kỳ cựu tàn sát mọi người như lá rụng trước gió.

Công tước Grantz đã tìm được một gương mặt quen thuộc trong đám người mặc đồ đen.

"Saviolin Tana..."

Thủ lĩnh của Shanapell đã ở đó.

Lực lượng hộ tống bị tiêu diệt trong tích tắc.

Khi lực lượng hộ tống bị quét sạch, những con quỷ tấn công gục ngã ngay tại chỗ, như thể chúng là những chiếc vỏ rỗng.

*Thump, thump

Mọi người nghe thấy tiếng bước chân đến gần phòng họp.

Trong tình huống không thể trốn thoát, những người mặc đồ đen lần lượt lộ diện trong phòng họp.

Bất chấp sự tàn sát mà họ đã gây ra, không một giọt máu nào làm vấy bẩn quần áo của họ. Kỹ năng của họ chính xác một cách đáng sợ.

Không ai trốn thoát được.

Mọi người trong phòng đều biết mặt Saviolin Tana. Với vẻ mặt điềm tĩnh, lãnh đạo của Shanapell liếc nhìn quanh phòng họp trước khi ngồi vào một chiếc ghế trống.

"Các ngươi có nghĩ rằng Đế chế không biết về sự tồn tại của các ngươi?"

Đó là tất cả những gì cô bình tĩnh hỏi.

Những con quỷ đã không phản bội họ.

Một nơi có kết giới ngăn chặn chuyển động không gian.

Người sắp xếp địa điểm gặp mặt.

Người đã thuyết phục mọi người tập hợp ở đây.

"Owen... đã dẫn chúng ta vào cái bẫy này."

—Owen de Gethmora.

Mọi người đều nhận ra quá muộn rằng ông ta đã nói dối từ đầu đến cuối.

Vậy thì mục đích của cuộc tấn công của quỷ là gì? Công tước Grantz nghiến răng trừng mắt nhìn Saviolin Tana.

"Đừng nói với ta là cô đang cố ngụy trang chuyện này thành việc của lũ quỷ...!"

Lực lượng cách mạng còn ở đây nhưng lực lượng cách mạng đã tỏa đi khắp nơi.

Ý chí cách mạng sẽ không chết ngay cả khi các thành viên cốt lõi đã chết.

"Đúng vậy. Từ giờ trở đi, tổ chức của ngươi sẽ nằm dưới sự kiểm soát của Đế quốc. Người đứng đầu Thương hội sẽ trở thành lãnh đạo của tổ chức cách mạng tiếp theo."

Công tước Grantz không biết ý tưởng ngớ ngẩn của ai là sử dụng lực lượng cách mạng.

"Bên trong tổ chức, nó sẽ được coi như thể tất cả các ngươi đã chết sau khi đàm phán với thế lực ma quỷ thất bại. Tất nhiên, bên ngoài, nó sẽ được coi là cái chết do một cuộc tấn công đáng tiếc." Saviolin Tana nói như thể ít nhất cô ấy có thể đưa ra lời giải thích này cho những người sắp chết.

Và sau đó.

Cô ra hiệu cho các hiệp sĩ của Shanapell, những người đã trở thành sát thủ thay vì hiệp sĩ ngày nay.

"Giết hết bọn chúng. Đừng để lại bất kỳ vết thương nào bên ngoài, vì chúng ta cần thao túng xác chết và dấu hiệu."

Với lời tuyên bố lạnh lùng đó, từng người một, cuộc sống bắt đầu bị dập tắt.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading